

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Gorbulea Andrei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 18.12.2017 până la 23.08.2019;

Instanța de apel de la 04.10.2019 până la 07.07.2021;

Instanța de recurs de la 03.02.2022 până la 23.03.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 23 august 2019, Gorbulea Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

S-a respins acțiunea civilă intentată de partea vătămată Benderleu Octavian împotriva lui Gorbulea Andrei, parte civilmente responsabilă „Donnaris Vienna Insurance Group” SA privind repararea prejudiciului material și moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, potrivit rechizitoriului, Gorbulea Andrei este învinuit de faptul că la data de 14 iulie 2017, în jurul orei 18.15, conducând unitatea de transport de model „Volkswagen Caddy” de culoare sură, cu n/ î XXXXX, pe traseul M-14 Brest-Chișinău-Odessa, în preajma satului Mărândeni, raionul Fălești, apropiindu-se de intersecția drumului de intrare în localitatea Mărândeni, ajuns în intersecție, având o vizibilitate suficientă pentru a-i permite de a sesiza apariția obstacolelor pe direcția de deplasare, contrar prevederilor pct.56 al Regulamentului circulației rutiere care indică „În cazul virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și se vor deplasa înainte sau la dreapta”, nu s-a asigurat de prezența sau lipsa obstacolelor din partea dreaptă și nu a cedat trecerea unității de transport de model

„Mitsubishi Lancer” de culoare gri cu n/î XXXXX, care se deplasa regulamentar pe sens opus, la volanul căruia se afla Chirhei Gheorghe, iar pe bancheta din față în calitate de pasager se afla pe Benderleu Octavian, drept consecință s-a tamponat cu unitatea de transport de model „Mitsubishi Lancer”. În urma cărui fapt din imprudență, pasagerului automobilului de model „Mitsubishi Lancer” Octavian Benderleu, conform raportului de expertiză judiciară nr.177 D din 11 august 2017, i-au fost cauzate leziuni corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de fractura-luxație a osului humeral drept, fractura ambelor oase radiale, în loc tipic cu deplasarea fragmentelor.

Fapta imputată lui Gorbulea Andrei este calificată de organul de urmărire penală ca infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către o persoană care conduce mijlocul de transport care a provocat din imprudență vătămări corporale medii a integrității corporale.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat Gorbulea Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale. A încasa de la inculpat în folosul statului cheltuieli judiciare în mărime de 960 lei care constau în costul expertizelor judiciare medico-legale.

În motivarea apelului a indicat că din conținutul sentinței contestate rezultă că, instanța de judecată a dat apreciere separată unor anumitor probe, precum și a apreciat doar numai anumite capete de probe (*declarațiile, procesele-verbale de examinare a obiectului și rapoartele de expertiză judiciară*).

Astfel, apelantul a menționat că instanța de judecată a relevat în primul rând faptul că, prin probatoriul cercetat în ședința de judecată, s-a constatat cu certitudine că, nu automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu numărul de înmatriculare XXXXX s-a tamponat în automobilul de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX, cum a fost indicat eronat de către partea acuzării în rechizitoriu, ci invers, totodată conform învinuirii prezentate și susținute în instanța de judecată este specificat că, automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu n/î XXXXX s-a tamponat nu în, dar cu automobilul de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX.

Potrivit părții descriptive a sentințe, instanța de judecată în cazul cercetat urma să supună aprecierii încălcările prevederilor regulamentului circulației rutiere, care au fost admise la acel moment de către participanții la trafic, cât și faptul din partea cărui conducător auto au fost admise aceste încălcări care au dus nemijlocit la comiterea accidentului rutier.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel partea vătămată Benderleu Octavian, care a invocat că, copia sentinței redactate nu a fost primită nici la momentul când a depus cererea de apel, iar despre existența acesteia a aflat de pe pagina web a judecătoriei.

Partea vătămată a solicitat casarea integrală a sentinței ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu pronunțarea unei noi decizii de condamnare a inculpatului Gorbulea Andrei în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile în volum deplin.

În susținerea celor solicitate, a menționat că din cumulul probatoriu administrat în respectiva cauză penală se demonstrează fără niciun dubiu vinovăția inculpatului în cele incriminate, astfel inculpatul trebuie să răspundă corespunzător legii și să achite despăgubirile care le-a suferit apelantul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2021, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de către partea vătămată, casată sentința total, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Gorbulea Andrei se constată vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 30 000 (treizeci mii) lei.

Gorbulea Andrei este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Respinge solicitarea procurorului de încasare de la Gorbulea Andrei a cheltuielilor judiciare în mărime de 960 lei.

Admite în principiu acțiunea civilă intentată de Benderleu Octavian către Gorbulea Andrei privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Admite parțial acțiunea civilă intentată de Benderleu Octavian către Gorbulea Andrei privind încasarea prejudiciului moral.

Încasează de la inculpatul Gorbulea Andrei în beneficiul părții vătămate Benderleu Octavian - 30 000 (treizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, verificând argumentele invocate în apelul declarat prin prisma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, audiind participanții la proces, instanța de apel a conchis că apelul urmează a fi considerat ca fiind depus în termen, reieșind din următoarele considerente.

Materialele cauzei penale denotă faptul, că sentința a fost pronunțată și adoptată în lipsa părții vătămate Benderleu Octavian, dovadă fiind procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.172, vol. II).

Totodată, instanța de apel a conchis că copia sentinței motivate a fost remisă în adresa părții vătămate la data de 29.08.2019 (f.d.188, vol.II), iar la materialele cauzei nu sunt careva date care ar confirma recepționarea sentinței de către partea vătămată Benderleu Octavian, avizul de recepționare a sentinței fiind remis în adresa instanței ca fiind nereclamat (f.d. 190-191, vol.II).

Partea vătămată Benderleu Octavian a declarat că a făcut cunoștință cu sentința pe cauză de pe portalul instanței de judecată, ulterior, la data de 23.09.2019 a declarat apelul, astfel, fiind prezente motive întemeiate, care servesc drept temei pentru a considera că apelul a fost declarat în termenul legal prevăzut de art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că apelurile declarate de procuror și partea vătămată Benderleu Octavian împotriva sentinței urmează a fi admise, cu casarea totală a sentinței și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind constatarea vinovăției lui Gorbulea Andrei în fapta prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel judecând cauza penală prezentă de învinuire a lui Gorbulea Andrei, a stabilit că instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței privind achitarea inculpatului fiind una eronată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că instanța de fond fără just temei și nemotivat a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, în aspectul dat concluzia primei instanțe nu se bazează pe date obiective și prevederile legale.

La fel, instanța de apel a constatat că declarațiile date în instanță de către inculpat, partea vătămată, martori, sunt transcrise în textul acesteia, inclusiv prin întrebări și răspunsuri, ceea ce este inadmisibil, or, instanța de judecată, audiind participanții, urma a descrie în textul deciziei declarațiile lor și în urma analizei acestora, să le dea aprecierea cuvenită.

În cadrul examinării apelului a fost solicitată de către procuror în vederea respectării prevederilor procesuale penale, reluarea cercetării judecătorești pe caz, cu audierea inculpatului, a părții vătămate și a martorilor, precum și cercetarea materialelor cauzei penale, cerere care a fost acceptată de către instanța de apel, în cadrul ședinței instanței de apel fiind cercetate nemijlocit și sub toate aspectele probele administrate, după cum urmează.

În urma evaluării integrale a probelor cercetate, instanța de apel a stabilit că prima instanță eronat a ajuns la concluzia privind achitarea lui Gorbulea Andrei în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că concluzia instanței de fond privind achitarea lui Gorbulea Andrei în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, nu se racordă la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate suplimentar de către instanța de apel nicidecum nu confirmă temeinicia sentinței, fiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care urmează a fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

În aceste circumstanțe, instanța de apel în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge a conchisă că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului Gorbulea Andrei, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii incriminate.

Vinovăția inculpatului Gorbulea Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal se demonstrează deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume din declarațiile părții vătămate, a martorilor, din procesele verbale ale acțiunilor procesuale petrecute pe caz, care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care se coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției Gorbulea Andrei.

Deși, inculpatul Gorbulea Andrei nu a recunoscut vinovăția, instanța de apel a stabilit că declarațiile de nerecunoaștere a vinei din partea inculpatului nu pot fi luate în considerație în favoarea lui, deoarece vina lui este dovedită complet prin probele cercetate în cadrul ședinței judiciare.

Declarațiile de nerecunoaștere a vinei din partea inculpatului sunt combătute de ansamblul de probe cercetate, care servesc la constatarea existenței infracțiunii și a vinovăției lui în fapta stabilită de instanța de apel.

De asemenea, în cadrul ședinței instanței de apel, la solicitarea acuzării, au fost supuse verificării următoarele probe scrise: proces-verbal de cercetare la fața locului din 14.07.2017, schița accidentului rutier și planșa fotografică (f.d.15-29, vol.I); proces-verbal de examinare a obiectului din 28.09.2017 a automobilelor de model „Mitsubishi Lancer” n/î XXXXX și „Volkswagen Caddy” n/î XXXXX cu tabel fotografic (f.d.39-53, vol.I); raport de expertiză judiciară nr.177D din 11.08.2017 a documentelor medicale pe numele cet.Benderleu Octavian prin care s-a concluzionat, că: Fractura-luxație a osului humeral drept, fractura ambelor oase radiale în loc tipic cu deplasarea fragmentelor se califică la vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, au putut fi pricinuite la timpul indicat prin acțiunea unui corp dur contondent sau prin lovire de acesta, posibil în accident rutier. Caracterul morfologic și localizarea

leziunilor corporale depistate exclude formarea lor prin căderea corpului în poziție verticală (f.d.59-60, vol.I); raport de expertiză judiciară nr.176D din 11.08.2017 a documentelor medicale pe numele cet.Chirhei Gheorghe prin care s-a concluzionat, că: Plaga contuză și contuzia țesuturilor moi în regiunea lombară se califică la vătămări corporale ușoare, au putut fi pricinuite la timpul indicat prin acțiunea unui corp dur contondent sau prin lovire de acesta, posibil în accident rutier. Caracterul morfologic și localizarea leziunilor corporale depistate exclude formarea lor prin căderea corpului din poziție verticală (f.d.66, vol.I); raport de expertiză judiciară nr.175D din 11.08.2017 în privința lui Gorbulea Andrei, prin care s-a concluzionat, că excoriațiile se califică la vătămări corporale neînsemnate, au putut fi pricinuite la timpul indicat prin acțiunea unui corp dur contondent sau prin lovire de acesta, posibil în accident rutier. Caracterul morfologic și localizarea leziunilor corporale depistate exclude formarea lor prin căderea corpului din poziție verticală. (f.d.72, vol.I); proces-verbal de efectuare a experimentului din 13.10.2017 cu participarea bănuțului Gorbulea Andrei, a avocatului Guțu Tatiana și a lui Gorbulea Radion și copia certificatului de înmatriculare pe numele lui Gorbulea Radion (f.d.219-220, vol.I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 27.10.2017, schița accidentului rutier și planșa fotografică (f.d.221-233, vol.I); declarațiile părții vătămate Benderleu Octavian din 13.02.2018 (f.d.70-72, vol.II); declarațiile martorului Chirhei Gheorghe din 20.03.2018 (f.d.73-76, vol.II); declarațiile martorului Fominov Andrei din 03.05.2018 (f.d. 81-83, vol.II); raportul de expertiză judiciară, exemplarul nr.1 nr.524-528 din 28.03.2019 (f.d.123-134, vol.II).

Astfel, din materialele analizate, instanța de apel a conchis că prima instanță a judecat superficial cauza privind învinuirea adusă lui Gorbulea Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, în lipsa unei cercetări obiective a probelor prezentate, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat a constatat greșit aspectele de drept, ce au dus la achitarea nejustificată a acestuia.

Așadar, instanța de apel a menționat că instanța de fond nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a examinat toate probele în ansamblu conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, incorect a apreciat probele prezentate și neîntemeiat l-a achitat pe Gorbulea Andrei de sub învinuirea formulată, or, particularitățile împrejurărilor scoase în evidență denotă, că fapta infracțională a fost comisă de inculpat.

Prima instanță neobiectiv a apreciat declarațiile părții vătămate și a martorilor drept fapte ce confirmă nevinovăția inculpatului, selectând doar circumstanțele ce prevalează poziția părții apărării asupra poziției acuzării, nefiind luate în considerație totalitatea probelor acumulate pe parcursul procesului, nefiind efectuată coroborarea declarațiilor cu probele scrise din materialele cauzei.

În urma analizei probelor, instanța de apel a stabilit că probele administrate urmează a fi luate în considerație ca probe ce dovedesc existența infracțiunii și care constată vina inculpatului anume în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, prin conținutul său aceste declarații sunt clare și confirmate prin restul probelor cercetate și demonstrează vina inculpatului Gorbulea Andrei în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a indicat că prima instanță eronat nu a ținut cont de aceste declarații și nu le-a apreciat, declarații care au fost verificate și în instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată, susținute clar sub jurământ și în cadrul ședinței publice a instanței de fond.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță eronat a constatat că nu automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu numărul de înmatriculare XXXXX s-a tamponat în automobilul de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX, după cum a fost adusă învinuirea, dar invers.

Conform învinuirii prezentate și susținute în instanța de judecată s-a specificat că, automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu n/î XXXXX s-a tamponat nu în, dar cu automobilul de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX.

Așadar, prima instanță nu a supus aprecierii încălcările prevederilor Regulamentului circulației rutiere, care au fost admise la acel moment de către participanții la trafic, cât și faptul din partea cărui conducător auto au fost admise aceste încălcări care au dus nemijlocit la comiterea accidentului rutier.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului, locul tamponării unităților de transport implicate în accidentul rutier, a fost stabilit pe partea carosabilă, pe marginea benzii drepte a carosabilului traseului M-14, pe direcția de deplasare a automobilului de model „Mitsubishi Lancer” până la intersecția de intrare în satul Mărăndeni, raionul Fălești.

Faptul dat la fel a fost confirmat și prin declarațiile părții vătămate Benderleu Octavian, martorilor Chirhei Gheorghe și Gorbulea Rodion, care au confirmat faptul că locul accidentului a fost la un metru de la marginea carosabilului din intersecție direcția spre mun. Bălți

Conducătorul mijlocului de transport de model „Volkswagen Caddy” cu n/î XXXXX Gorbulea Andrei, în cazul intrării în intersecție regulamentar trebuia să se deplaseze pe partea lui dreaptă de deplasare pe același sens, iar dânsul de fapt a scurtat calea de deplasare și intenționa să se deplaseze pe contrasens în intersecție, astfel a creat obstacol și ca urmare a avut loc tamponarea mijloacelor de transport.

Aceste împrejurări au fost stabilite din cele relatate atât de către partea vătămată Benderleu Octavian, cât și de martorul Chirhei Gheorghe, care de la bun început, în cadrul urmăririi penale și ulterior în cadrul ședinței de judecată au indicat la faptul, că în momentul tamponării mijloacelor de transport, conducătorul mijlocului de

transport de model „Volkswagen Caddy” Gorbulea Andrei, nu a pus în funcțiune indicatorul de schimbare a direcției sale de deplasare. Astfel, Gorbulea Andrei a început manevra de intrare în intersecție, fără a se asigura că banda pe care urmează să se deplaseze are un spațiu suficient și viteza vehiculului care se deplasa pe sens opus va permite executarea acestei manevre.

Prin raportul de expertiză judiciară nr.524-528 din 28 martie 2019 s-a stabilit că, conform formulei elaborate științific, pe baza datelor din materialele cauzei penale, până la tamponare automobilul de model „Mitsubishi Lancer”, cu n/î XXXXX, se deplasa cu o viteză de 70 km/h, adică regulamentar.

Prima instanță a menționat că, prin același raport de expertiză, pe baza materialelor cauzei, inclusiv rezultatele experimentului efectuat de către organul de urmărire penală la 13 octombrie 2018 s-a constatat că, în momentul începerii de către conducătorul automobilului „Volkswagen Caddy” cu n/î XXXXX a manevrei de cotire spre stânga, în direcția benzii de deplasare a automobilului de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX, conducătorul ultimului în așa caz avea posibilitatea tehnică de a evita tamponarea cu automobilul de model „Volkswagen Caddy” prin frânare, și anume în baza formulelor de calcul efectuate s-a stabilit că, distanța de oprire a unității de transport de model „Mitsubishi Lancer” în stare tehnică bună, în condițiile rutiere stabilite pe caz, în cazul deplasării cu o viteză de 70 km/h, este de 54 metri.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat că instanța de fond nu a luat în calcul și nu a analizat situația și circumstanțele care real au avut loc.

Astfel, distanța minimă la care se putea afla automobilul de model „Mitsubishi Lancer” de la locul tamponării, în momentul când conducătorul mijlocului de transport de model „Volkswagen Caddy” a început manevra de cotire spre stânga cu viteza de 70 km/h constituie 102 metri și numai în situația dată conducătorul mijlocului de transport de model „Mitsubishi Lancer” deplasându-se cu viteza de 70 de km/h și aflându-se la o distanță de 102 metri de la locul tamponării, a avut posibilitatea reală de a evita tamponarea.

În situația dată conducătorul mijlocului de transport „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX din punct de vedere tehnic urma să acționeze în conformitate cu cerințele punctului 45 p 2) RCR, care prevede că *„În cazul în care în limita de vizibilitate a par obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*.

Având în vedere cele indicate, instanța de apel a ținut cont de declarațiile părții vătămate Benderleu Octavian, care a indicat, că se afla pe bancheta din față în calitate de pasager în „Mitsubishi Lancer”, când în față la o distanță de 17 metri poate și mai puțin, în momentul când unitatea de transport de model „Mitsubishi Lancer” deja se

afla în intersecție, fără ca conducătorul mijlocului de transport de model „Volkswagen Caddy” să oprească, a efectuat manevra de cotire spre stânga, direct în fața unității de transport cu care el se deplasa, fără a semnaliza că intenționează să cotească și nu a efectuat regulamentar intrarea în intersecția, dar a tăiat colțul de intrare în intersecție.

Și martorul Chirhei Gheorghe a indicat că manevra de ocolire spre stânga din partea conducătorului „Volkswagen Caddy” a fost efectuată într-o clipă, la o distanță de 10-15 metri în față, fără a pune în funcțiune din timp indicatorul de schimbare a direcției de mers spre stânga, la fel el a menționat că anume din cauza acțiunilor conducătorului mijlocului de transport de model „Volkswagen Caddy” el nu a reușit să reacționeze și să facă nici o manevră pentru a evita tamponarea. La fel ultimul a menționat că lovitura a avut loc cu aripa dreaptă din față a mașinii sale cu aripa dreaptă față a celeilalte mașini. Apoi s-a lipit automobilul său cu partea din față cu partea dreaptă laterală a celuilalt automobil.

Circumstanțele date coroborează pe deplin cu cele stabilite prin procesul-verbal de cercetare la fața locului și a planșei fotografice, prin care s-a stabilit locul comiterii accidentului rutier, și anume că tamponarea mijloacelor de transport a avut loc până la intrare în intersecție, pe partea dreaptă de deplasare a unității de transport de model „Mitsubishi Lancer”.

La fel s-a constatat că, unitatea de transport de model „Volkswagen Caddy” a fost tamponată lateral dreapta, și anume la mijlocul unității de transport mai mult față decât spate, fapt care demonstrează că în momentul impactului mijlocul de transport „Volkswagen Caddy” condus de către Gorbulea Andrei se afla pe contrasens cu partea laterală dreapta în fața mijlocului de transport de model „Mitsubishi Lancer” și abia începea manevra de deplasare spre stânga, dar nu finaliza manevra.

Mai mult, în cadrul experimentului efectuat s-a stabilit că vizibilitatea de la intersecția respectivă a traseului M-14 pe direcția de deplasare a mijlocului de transport de model „Volkswagen Caddy” condus la acel moment de Gorbulea Andrei spre mun. Bălți constituie metri, iar prin raportul de expertiză judiciară nr.524-528 din 28 martie 2019 s-a stabilit că, până la tamponare automobilul de model „Mitsubishi Lancer”, cu n/î XXXXX, se deplasa cu o viteză de 70 km/h, și în momentul când ultimul s-a implicat în manevra de ocolire spre stânga cu intenția de a intra în intersecție s-a constatat că automobilul de model „Mitsubishi Lancer” nu se deplasa cu o viteză excesivă, astfel Gorbulea Andrei a avut posibilitatea reală de a observa unitate de transport care se deplasa în întâmpinare pe sens opus și drept rezultat trebuia să cedeze trecerea, având o vizibilitate suficientă pentru a-i permite de a sesiza apariția obstacolelor pe direcția de deplasare.

Instanța de apel a conchis că reieșind din concluziile raportului de expertiză, în momentul începerii de către conducătorul automobilului „Volkswagen Caddy” n/î

XXXXX a manevrei de cotire spre stânga, în direcția benzii de deplasare a automobilului „Mitsubishi Lancer” nr/în XXXXX, conducătorul ultimului în așa caz avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea cu automobilul „Volkswagen Caddy” prin frânare. Distanței de deplasare prin derapare de la locul tamponării până la locul opririi automobilului „Mitsubishi Lancer” cu lungimea de 18,5 m, aruncarea automobilului „Volkswagen Caddy” la distanța 21 m de la locul tamponării, în condițiile rutiere date corespunde viteza de deplasare a unui automobil de model „Mitsubishi Lancer” până la tamponarea cu automobilul „Volkswagen Caddy” aproximativ 70 km/h. Conducătorul automobilului „Volkswagen Caddy” n/î XXXXX, din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze conform cerințelor punctului 39 (1) RCR, care prescrie: - Înaintea ..., reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”. În afara de aceasta, conducătorul automobilului „Volkswagen Caddy” n/î AO-818, trebuia să acționeze conform cerințelor punctului 40 subpunctul 1) b) RCR, care prescrie: „Înaintea virării la stânga conducătorul de vehicul trebuie: să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte...”. Conducătorul automobilului „Mitsubishi Lancer” n/î XXXXX, din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze în conformitate cu cerințele punctului 45.2) RCR, care prescrie: „În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Dacă sistemul de frânare a automobilului „Mitsubishi Lancer” n/î XXXXX se afla în stare corespunzătoare normelor tehnice, atunci în cazul dat nu existau motive cu caracter tehnic, care puteau împiedica șoferului să acționeze în conformitate cu cerințele indicate (f.d.123-134, vol.II).

Instanța de apel a indicat că norma 45.2) al RCR la care face referință expertul, potrivit căreia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, este o normă generală, aplicabilă tuturor participanților la trafic, norma specială la caz, fiind pct.39 (1) RCR, care prescrie: - Înaintea ..., reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, iar în cazul concurenței dintre o normă generală și una specială, se aplică norma specială.

În confirmarea comiterii faptei ce i se impută lui Gorbulea Andrei vin și raportul de expertiză judiciară cu nr.177 din data de 11.08.2017, prin care la Benderleu Octavian Oleg au fost constatate leziuni corporale medii, sub formă de fractura- luxației a osului humeral drept, fractura ambelor oase radiale în loc tipic cu deplasarea fragmentelor

(f.d.59-60 vol.I); raportul de expertiză judiciară cu nr.176 din data de 11.08.2017, prin care la Chirhei Gheorghe au fost constatate leziuni corporale ușoare, sub formă de plagă contuză și contuzia țesuturilor moi în regiunea lombară; (f.d.66 vol.I); raportul de expertiză judiciară cu nr.175 din data de 11.08.2017, prin care la Gorbulea Andrei Rodion au fost constatate leziuni corporale neînsemnate, sub formă de excoriații (f.d.72 vol.I).

Astfel, cumulul probelor administrate în prezenta cauză, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, inclusiv și în instanța de apel, a demonstrat cu certitudine vinovăția inculpatului Gorbulea Andrei în faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, dat fiind că inculpatul Gorbulea Andrei a încălcat regulile de securitate a circulației ca persoana care conducea mijlocul de transport, prin ignorarea prevederilor pct.56 al Regulamentului circulației rutiere care prevede că în cazul virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și se vor deplasa înainte sau la dreapta-încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului de circulație rutieră și consecințele survenite - provocarea leziunilor corporale medii părții vătămate Benderleu Octavian.

Astfel, cumulul probelor administrate în prezenta cauză, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, inclusiv și în instanța de apel, denotă cu certitudine vinovăția inculpatului Gorbulea Andrei în comiterea infracțiunii incriminate. Inculpatul a săvârșit o infracțiune și fapta lui întrunește elementele faptei prejudiciabile prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către o persoană care conduce mijlocul de transport care a provocat din imprudență vătămări corporale medii a integrității corporale.*

Probele relevate și analizate sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile Cod de procedură penală.

Instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului Gorbulea Andrei, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca necorespunzătoare adevărului, or, contrariul celor declarate de inculpat rezultă din declarațiile martorilor audiați în ședința instanței de fond, dar și în ședința instanței de apel, cât și din actele și documentele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Rezumând totalitatea acestor circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia, că învinuirea conține toate elementele componenței de infracțiune, acestea fiind demonstrate prin probe pertinente și concludente, astfel încât soluția privind achitarea inculpatului Gorbulea Andrei nu poate fi menținută.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de apel a reținut că totalitatea probelor administrate corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură

penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Gorbulea Andrei în săvârșirea infracțiunii incriminate lui, nu echivalează cu achitarea lui, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Rezultând din cele expuse, instanța de apel a constatat că Gorbulea Andrei la data de 14 iulie 2017, în jurul orelor 18.15, conducând unitatea de transport de model „Volkswagen Caddy” de culoare sură, cu n/î XXXXX, pe traseul M-14 Brest-Chișinău-Odessa, în preajma satului Mărândeni, raionul Fălești, apropiindu-se de intersecția drumului de intrare în localitatea Mărândeni, ajuns în intersecție, având o vizibilitate suficientă pentru a-i permite de a sesiza apariția obstacolelor pe direcția de deplasare, contrar prevederilor pct.56 al Regulamentului circulației rutiere care indică; „În cazul virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și se vor deplasa înainte sau la dreapta”, nu s-a asigurat de prezența sau lipsa obstacolelor din partea dreaptă și nu a cedat trecerea unității de transport de model „Mitsubishi Lancer” de culoare gri cu n/î XXXXXX, care se deplasa regulamentar pe sens opus, la volanul căruia se afla Chirhei Gheorghe iar pe bancheta din față în calitate de pasager se afla pe Benderleu Octavian, drept consecință s-a tamponat cu unitatea de transport de model „Mitsubishi Lancer”. În urma cărui fapt din imprudență, pasagerului automobilului de model „Mitsubishi Lancer” Octavian Benderleu, conform raportului de expertiză judiciară nr.177 D din 11 august 2017, i-au fost cauzate leziuni corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de fractura- luxație a osului humeral drept, fractura ambelor oase radiale, în loc tipic cu deplasarea fragmentelor.

Acțiunile inculpatului Gorbulea Andrei au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal sub formă de *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către o persoană care conduce mijlocul de transport care a provocat din imprudență vătămări corporale medii a integrității corporale.*

La stabilirea și individualizarea pedepsei pentru infracțiunea comisă de către Gorbulea Andrei, prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, instanța de apel conducându-se de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, inculpatul a comis o infracțiune, care conform art. 16 Cod penal se atribuie categoriei infracțiunilor mai puțin grave.

Așadar, ținând cont și de forma vinovăției inculpatului la săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume imprudență, precum și de faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, instanța de apel a stabilit, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă prin aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de amendă, după cum a solicitat și partea acuzării prin apelul declarat, constatându-se că corectarea inculpatului va atinge scopul pedepsei penale.

Totodată, instanța de apel a dispus respingerea solicitării invocate de către procuror în ședința instanței de apel referitor la încasarea din contul inculpatului Gorbulea Andrei a cheltuielilor de judecată în sumă de 960 lei, reieșind din faptul că infracțiunea a fost comisă de către inculpatul Gorbulea Andrei la data de 14.07.2017, adică până la modificările operate în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală din data de 09.02.2018, considerente din care s-a constatat că la data săvârșirii infracțiunilor nu erau în vigoare modificările referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor suportate pe cauză pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Cu referire la acțiunea civilă intentată de către partea vătămată Benderleu Octavian, instanța de apel a indicat că există temei legal pentru a dispune admiterea în principiu a acțiunii civile intentată de Benderleu Octavian către Gorbulea Andrei privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, or, conform art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Astfel, din materialele cauzei s-a constatat că la urmărirea penală partea vătămată Benderleu Octavian a înaintat acțiune civilă indicând că suma prejudiciului material constituie 100 000 lei, iar cel moral 50 000 (f.d.6, vol. II).

Ulterior, partea vătămată Benderleu Octavian a înaintat în instanța de fond o cerere de concretizare cu privire la descifrarea cheltuielilor suportate, invocând că nu dispune de bonuri referitor la cheltuielile suportate pentru cele două intervenții chirurgicale în sumă de 25 000 și cheltuielile suportate în perioada reabilitării în sumă de 22 000 lei (f.d.55, vol.II).

Prin apelul declarat și în ședința instanței de apel partea vătămată Benderleu Octavian indicat că susține acțiunea civilă intentată și solicit admiterea acesteia în volum deplin.

Reieșind din cele expuse, în situația dată, instanța de apel a conchis că nu se poate stabili exact suma prejudiciului material și suma exactă care urmează a fi încasată de la inculpat, astfel, s-a decis admiterea acțiunii civile intentată de partea vătămată Benderleu Octavian în principiu privind încasarea prejudiciului material, cu explicarea dreptului de a se adresa în instanță cu acțiune în ordinea procedurii civile.

Referitor la acțiunea civilă în latura prejudiciului moral, instanța de apel a indicat că având în vedere că persoana prejudiciată prin infracțiune urmează a fi compensată echitabil, fiind la fel respectate și drepturile și interesele inculpatului, a admis doar parțial pretențiile părții vătămate în latura morală, ținând cont inclusiv de suferințele fizice și psihice ale acestuia suportate în urma accidentului rutier, de faptul că fapta dată a fost comisă din imprudență, considerând, că suma de 30 000 (treizeci mii) lei, care în viziunea instanței este reală ca compensare a prejudiciului moral cauzat în raport cu suferințele condiționate de suferințele cauzate în urma accidentului rutier provocat de către inculpatul Gorbulea Andrei și căruia până al moment nu i s-a restituit nimic, la fel ținând cont și de faptul că ca urmare a vinovăției intenționate a inculpatului, partea vătămată suportând suferințe psihologice, emoționale și morale în continuare, prejudiciul moral fiind evident și care necesită recuperat, considerând că această sumă va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat.

Suma încasată în calitate de prejudiciu moral în viziunea instanței de apel este suficientă și reală, considerată pe măsură de a recupera suferințele cauzate, or, cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sumă excesivă pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului și care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În susținerea celor solicitate, apărătoarea indică că instanța de apel în partea descriptivă nu a stabilit fapta imputată inculpatului, astfel nerezolvând fondul cauzei.

De asemenea, avocata indică că instanța de apel a încălcat procedura prevăzută de art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, a pronunțat o decizie de condamnare după o sentință de achitare fără a audia martorii pe viu, bazându-și poziția pe probele cercetate în ședința de fond și de la etapa urmăririi penale.

În rest, apărarea susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, specificând că decizia recurată este bazată doar pe presupuneri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurenta a invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temeuri de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 6) și nu au fost întrunite elementele infracțiunii impute (pct. 8).*

Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțata asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel a pronunțat o decizie motivată, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind casarea sentinței de achitare a inculpatului și pronunțarea unei decizii de condamnare prin care s-a stabilit fără niciun dubiu vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurenta este în competența și prerogativa legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În continuare, referitor la alegația ce ține de faptul că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal explică că, prin sintagma de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea), pe când în cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către acesta a infracțiunilor imputate săvârșite în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Mai mult, în contextul dat se impune și mențiunea că, criticile formulate de către apărătoare în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și căroră le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, careva temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

De asemenea, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile apărării precum că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei recurate nu a stabilit fapta ce i se impută inculpatului, or, lecturând decizia instanței de apel, nu a găsit suport acestor alegații, deoarece instanța de apel în decizia pronunțată a constatat și descris acțiunile imputate lui Gorbulea Andrei (*a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie și/sau f.d 175, vol. III*).

Totodată, instanța de recurs ordinar va respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile apărării precum că instanța de apel la pronunțarea unei decizii de condamnare în urma casării unei sentințe de achitare nu a ținut cont de prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Așadar, legiuitorul la art. 415 alin. (2¹) a stabilit că o instanță de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți în cazul judecării apelul declarat împotriva sentinței de achitare.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit studiind materialele cauzei conchide că atât partea vătămată Benderleu Octavian (f.d. 142, vol. II), cât și martorii Gorbulea Radion (f.d. 144, vol. II), Chirhei Gheorghe (f.d. 145-145, vol. II), declarațiile căroră au fost luate ca probe ce se pun la baza învinuirii inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, au fost audiați repetat în instanța de apel, fapt confirmat prin procesele-verbale ale ședințelor de judecată din 22 octombrie 2020, 27 iulie 2020 și respectiv 24 iulie 2020.

Colegiul penal conchide că nu și-au găsit confirmare nici aceste alegații apărării, instanța de apel audiind din nou martorii nominalizați, motivând clar și obiectiv admiterea acestor probe întru demonstrarea vinovăției inculpatului în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține prin prisma jurisprudenței CtEDO (*a se vedea cauza Dan contra Republicii Moldova, 05 iulie 2011*) că cei care au responsabilitatea de a decide vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să fie în măsură să audieze martorii în persoană și să evalueze credibilitatea lor, iar evaluarea credibilității a unui martor este o sarcină complexă, care, de obicei, nu se poate realiza printr-o simpla citire a cuvintelor sale înregistrate.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurentului că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija contra Spaniei, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski contra Poloniei, 02.11.2010*).

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă avocatul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecății.

Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de către avocata Guțu Tatiana în numele inculpatului Gorbulea Andrei.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2021, în cauza penală în privința lui *Gorbulea Andrei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **19 mai 2022**.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan